

лѣзжть. Братія, казвахъ тіи, невидители че сѫ тіи сѣ привърженици на дай-тѣ, отъ кои-то си изтѣглихъ толкова мжки? и затова гледайте братія да имъ ся кърваво отмѣстими! Зеръ тоя тѣхенъ накитъ и това тѣхно имение ние л' из-крадено сѣ отъ народъ-тъ?

И така, като ся увѣри Сулиманъ, спорѣдъ както му бѣхъ затворили Сърби-тѣ пѣтъ-тъ, чрезъ кой-то добиваше препитание въ крѣпостъ-тѣ че нещѣ може да ся одържи въ пеѣ; моли Сърбите да му дозволиѣтъ да си излезе свободно, и тіи едвамъ му дозволихъ; а най-после му дадохъ и нѣколко человѣцы Сърбы, за да му бѫде пѣтешествие-то сигурно за презъ Сърбіј, нѣ небѣше ся много отъ Бѣлградъ отдалечилъ (7. Мартъ 1807.) съ свои-тѣ 200 Яничары и нѣколко фамиліи, кои-то бѣхъ ся съ него с'дружили, нападна го едно потайно отдѣление, и онъя негови испроводници въ място да го бранїхтъ, тіи ся съдружихъ съ нападачи-тѣ: и така отъ всичк-тѣ негова дружинѣ не избави ся ни единъ. Въ Бѣлградъ бѣше ся разширило голѣмо крѣвопролитие. Сърби-тѣ два дни тѣрсихъ Турци-тѣ, кои-то бѣхъ ся испоискрили, и убивахъ гдѣ кого-то уловѣхъ. Кой-то е до третый день останалъ живъ — и то най-много, сиромаси и просащи — проваждахъ ги въ Видинъ; нѣкои пакъ отъ тѣхъ ся покръстихъ. Отъ плѣнъ-тѣ въ тоя крѣвопролитеаъ день станахъ много Сърби богати, както: Младенъ, Милое, кнезъ Симу Марковичъ, Вуле Иліачъ и много др.

Чрезъ това страшно ужесание едвамъ ся освободихъ Сърби-тѣ отъ онъя непрѣстаны пре-вія и мързости турски. Стари-тѣ кнезове по-